

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

βίον, τρόπους· εἰς πάντα τὸν λοιπὸν χρόνον
μνείαν γὰρ ἤδη τῷ φίλῳ καταλείπομαι,
ὡς ἂν διοικήσω περὶ ταῦτα.

(Σω.) καὶ μάλ' εὖ,
οὐ πάνυ δ' ἀρεσκόντως ἐμοί.

(Χα.) καὶ νῦν γε δεῖ
ταῦτα διακούσαι πρῶτον ἡμᾶς.

(Σω.) ὄρθριον
τὸν Πυρρίαν τὸν συγκυνηγὸν οἴκοθεν
ἐγὼ πέπομφα.

(Χα.) πρὸς τίν' ;

(Σω.) αὐτῷ τῷ πατρὶ
ἐντευξόμενον τῆς παιδός, ἣ τῷ κυρίῳ
τῆς οἰκίας, ὅστις ποτ' ἐστίν.

(Χα.) 'Ηράκλεις'
οἶον λέγεις.

(Σω.) ἤμαρτον; οὐ γὰρ οἰκέτη
ἤρμωστ' ἴσως τὸ τοιοῦτ(ό γ'). ἀλλ' οὐ ράδιον
ἐρῶντα συνιδεῖν ἐστι τί ποτε συμφέρει.
καὶ τὴν διατριβὴν ἣτις ἔστ' αὐτοῦ πάλαι
τεθαύμακ'. εἰρήκειν γὰρ εὐθύς οἴκαδε
αὐτῷ παρεῖναι πυθομένῳ τὰνταῦθά μοι.

ΠΥΡΡΙΑΣ

πάρες, φυλάπτου, πᾶς ἄπελθ' ἐκ τοῦ μέσου.
μαίνεθ' ὁ διώκων, μαίνεται.

(Σω.) τί τοῦτο, παῖ;

(Πυ.) φεύγετε.

(Σω.) τί ἐστί;